

Å GÅ UTENFOR LEIREN

La oss forbli stående bare et øyeblikk.

Kjære Gud, vi er takknemlige til Deg for et nytt privilegium til å stå i Guds hus og tilbe den levende Gud. Vi er så takknemlige for at vi fremdeles har dette privilegiet i landet. Og nå er vi takknemlige for disse trofaste menneskene også Herre, som har kommet mange miles, hundrevis av miles, mange av dem. Og noen av dem vil prøve å—å fare tilbake i kveld nedover hovedveiene, langs hovedveiene. Gud, jeg ber om at Du må være med dem og hjelpe dem. Led dem, å Far. Vi takker Deg for denne lille regnbygen som har avkjølt luften for oss midlertidig.

2 Og, Far, vi ber om at Du må møte oss i kveld i Ditt Ord. For det er derfor vi er samlet, Herre for å møte Deg i Ordet. Hjelp oss Herre at vår samling vil være så gagnlig for Ditt Rike og at vi må bli så hjulpet, slik at vi kan hjelpe andre. Gi disse tingene, vi ber i Jesu Navn. Amen.

Vær så god og sitt.

3 Hadde bare noen få personlige samtaler der inne. Og rett før møtet startet, hadde Billy gitt meg slik en—en mengde av dem at jeg—jeg nesten ikke vet hvor jeg skal begynne. Men vi ber om at—at Gud må velsigne dere for bryet dere har med å bli igjen til kveldsmøtet.

4 Nå, om Gud vil, vil jeg neste søndag morgen ha et—et møte igjen. Jeg snakket nettopp med pastoren og det er helt i orden for dem.

5 Og nå skulle jeg ønske jeg hadde tid til å anerkjenne hver eneste god venn som jeg har her inne, men jeg vet dere venter. Det er varmt. Og jeg—jeg vil bare hoppe over den tiden og—og bare si dette: “Gud velsigne dere.”

6 Du vet, jeg vet ikke om noe større som noen kunne be om for meg, enn å si: “Gud velsigne deg.” Skjønner? Hvis Han vil gjøre det, så er det alt jeg trenger, bare—bare det. Jeg tror det er den største formuleringen i—i språket, “Gud velsigne deg.” Og nå, og jeg vet Han gjør det.

7 Og som jeg sa til kona for litt siden. Jeg—jeg prøvde å ta et bad og jeg klarte ikke å bli tørr. Jeg—jeg tørket meg og så var jeg våt igjen. Jeg tørket meg og jeg klarte ikke å få på meg skjorten min engang. Og det er litt annerledes ute i Tucson. Det er omtrent dobbelt så varmt som dette, men så får man—man ingen svette. Det er ingen—det er ingen fuktighet i luften, så den tørker det opp med det samme du kommer ut. Setter du ut en bolle med vann der og det er forsvunnet. Du kan ikke svette,

for den tar det rett og slett bort fra deg før du—du—du kan svette. Du svetter riktignok, men du ser det aldri. Så, her var det forferdelig vanskelig da jeg prøvde å bli tørr. Så og jeg—jeg er gjennombløt her og nå.

⁸ Har vært bak i rommet der og vi hadde syv eller åtte personer inne, som var nødstilfeller og det måtte bli tatt hånd om umiddelbart.

⁹ Nå, grunnen til at jeg ville dere skulle bli igjen og ba dere om å—å komme, er fordi at jeg—jeg føler at det er—det er nyttig for oss. Jeg—jeg ville ikke ha gjort det, venner. Jeg—jeg verdsetter dere for høyt til å gjøre det, bare for å komme å—å høre på noen eller lytte til hva jeg har å si eller noe. Jeg—jeg ville ikke gjøre det. Det ville ikke ha vært riktig. Det ville ikke ha vist min kjærlighet til dere, bare å komme på den måten. Og jeg tror ikke at dere kommer . . . Selv om jeg vet dere elsker meg, slik jeg elsker dere. Og—og derfor vet jeg—jeg—jeg det ellers ville dere ikke ha gjort det som dere gjør. Så jeg verdsetter dere så høyt at jeg ville ikke ha latt dere sitte i denne heten og slikt, på denne måten, hvis jeg ikke trodde at det var noe som ville hjelpe dere.

¹⁰ Så, før jeg kommer hit, prøver jeg alltid mitt beste innfor Gud å plukke ut en liten ting, et eller annet Skriftsted og be om Hans ledelse, det siste før jeg drar. “Hjelp, Herre Gud, på en eller annen måte, gi—gi alt Du kan til de kjære menneskene.”

Og jeg forventer og tror at jeg alltid vil leve sammen med dere. Jeg tror at dette er den korteste tidsperioden vi har, mens vi står sammen på denne måten. Vi vil være sammen i Evigheten. Skjønner? Jeg gjør det. Jeg—jeg—jeg tror det.

Og jeg ønsker å hjelpe dere. Og jeg, hvis jeg sier noe galt, vet den Himmelske Far at det ikke er fordi jeg mener å gjøre det; det er fordi jeg gjør det uten å vite; jeg ville gjøre det uvitende.

¹¹ Derfor da jeg vet at dere er mitt ansvar og i mine hender for Evangeliet, ønsker jeg alltid å holde dere nøyaktig i denne Bibelens sider. Og—og jeg . . .

Mange ganger har folk kommet til meg og sagt: “Broder Branham, hvis du bare vil komme ut hit og si ‘SÅ SIER HERREN’ til det lille barnet mitt som er sykt, så vil det bli friskt. Gå ut der og bare si: ‘Det vil bli friskt.’ Det er alt jeg vil du skal gjøre.”

¹² Nå, det er lojalt og fint. Hvor jeg setter pris på det! men du vet, jeg kan ikke gjøre det før Han forteller meg det først. Skjønner? Jeg kan be for barnet, gjøre alt jeg kan.

Men du forstår, hva om jeg gikk ut der under entusiasme og sa det? Ser dere, hvis jeg sa: “SÅ SIER HERREN,” ville det i virkeligheten bare vært så sier min entusiasme. Skjønner? Skjønner? Og da kan det skje og det kan ikke skje. Men videre,

hva om den samme personen er under min entusiasme og det ikke skjedde? Siden kunne den personen være i et—et tilfelle en gang mellom liv og død, hvor ville da deres tillit være? De ville vært redde for at jeg kanskje var under entusiasme igjen. Skjønner?

Så, når jeg sier det vil jeg for alvor vite at det er riktig, med alt jeg vet. Og så når Han taler til meg, kan jeg bare si hva Han viste meg. Enten det er godt eller dårlig, er jeg nødt til å si det. Og noen ganger er det—er det ikke behagelig å fortelle folk de tingene. Men likevel er jeg like forpliktet til å fortelle folk de—de onde tingene som vil hende dem, som jeg er forpliktet til å fortelle dem de gode tingene som vil hende dem.

¹³ Og, når alt kommer til alt, ønsker vi Herrens vilje. Noen ganger er Herrens vilje motsatt av våre ønsker. Men likevel, hvis vi ønsker Herrens vilje, er det like dyrebart å vite at det onde vil hende oss, om det er Herrens vilje. Enten det er godt eller ondt, er det Herrens vilje vi vil skal skje. Og jeg vet vi ser på det slik.

¹⁴ Nå, jeg—jeg vet at brødrene her vanligvis har et tretti minutters, tjue til tretti minutters budskap på søndag kveld. Og jeg—jeg vet ikke om jeg kan klare det eller ikke, derfor vil jeg—jeg bare gjøre mitt beste.

¹⁵ Nå, jeg tror det er et dåpsmøte rett etter dette. Jeg hørte at de døpte en stor gruppe med mennesker denne morgenen. Det er stadig dåp her, hele tiden. Forkynnere, metodister, baptister, presbyterianere, church of God, lutheranere, hva enn det er, kommer og blir døpt i Navnet til “Herren Jesus Kristus.”

Og innfor Gud, når jeg må stå ved Domstolen, må jeg stå til ansvar for det. Og dersom jeg var like klar i tankene mine og var like underbygget i alle ting i livet mitt som jeg er med det, ville jeg være klar for Bortrykkelsen her og nå, for jeg vet at det er Evangeliets Sannhet. Skjønner? Det er Sannheten.

¹⁶ Det er ikke ett Skriftsted i Bibelen der noen noen gang ble døpt på noen annen måte enn i Jesu Kristi Navn. Oppdraget til “Fader, Sønn og Hellige Ånd” er bare . . . “Gå derfor ut, lær alle nasjoner, döp dem i Faderen, Sønnens og den Hellige Ånds Navn.” Ikke i . . . ikke påkall denne tittelen over dem; men döp dem i *Navnet* til Faderen, Sønnen og den Hellige Ånd, som er “Herren Jesus Kristus.”

¹⁷ Alle i Bibelen ble døpt i Jesu Kristi Navn. Og Bibelen sier at, “Hver den som tar ett Ord bort fra Den eller legger ett ord til Den, på noen måte, ve dem.” Derfor har jeg nok av å frykte, i tillegg til å legge til noe eller ta Det bort fra Skriften.

Det har gitt meg vanskeligheter mange ganger, men jeg blir rett der. Han er mitt forsvar. Det har ført til at jeg har blitt skilt fra mang en venn. De har skilt seg fra meg på grunn av det. Men bare så lenge jeg beholder denne Vennen her, Herren Jesus! Og Han er Ordet. Det spiller ingen rolle om stien er

krevede, veien er vanskelig, Han kom på samme måte. “Og dersom de kaller husets Herre ‘Beelsebul,’ hvor mye mer vil de kalle de som er Hans disipler?”

¹⁸ Nå, Herren være med dere alle og velsigne dem gjennom uken og gi dere det beste jeg kan be at Gud må gi dere, er min bønn.

Nå skal vi lese fra det dyrebare Ordet.

¹⁹ Og—og husk nå igjen, onsdag kveld..Er det noe bønnemøte midt i uken eller noe? [Broder Neville sier: “Tirsdag, husbønnemøte, mandag og tirsdag kveld.”—Red.] Mandag og tirsdag kveld er det husbønnemøter. Jeg antar at folk vet det.

²⁰ Broder Junior Jackson, er han i bygningen? Jeg...Broder Jackson, jeg... [Broder Neville sier: “Ja, rett her borte.”—Red.] Her er han, broder Jackson. Ja vel. Jeg—jeg...En annen broder Jackson her, jeg...

Og broder Don Ruddell, er han i bygningen i kveld? Broder Don, her borte.

Og mange av de andre brødrene, jeg ser brødrene her fra Arkansas og Louisiana og—og forskjellige steder rundt om i landet.

²¹ Og jeg har noen litt eldre brødre her i kveld også. Jeg har broder Thomas Kidd som sitter her borte til høyre, blir åtti-fire år om noen få dager. Og ble for rundt tre eller fire år siden operert for prostataproblemer og var døende av kreft. Legen hadde lagt ham til side for å dø. Og jeg ødela nesten den gamle bilen min for å komme til ham, oppe i Ohio. Og Herren Jesus helbredet ham fullt og helt. Og her, han og hans lille kompanjong i kveld. Og mange av dere kjenner dem; kanskje noen ikke gjør det. Men her er en mann og kvinne som forkynte Evangeliet før jeg ble født. Tenk på det og jeg er en gammel mann. Skjønner? Nå og jeg ser på dem og de holder fortsatt på, da fatter jeg mot.

Alle kjenner broder Bill Dauch som sitter her i hjørnet.

²² Og, åh, hvor takknemlige vi er for alle Guds mektige velsignelser! Må det fortsette å være med oss inntil den siste trompeten blåser og, dere vet, “Vi blir rykket opp sammen for å møte Herren i luften.” Tenk på det! Folk som er forsvunnet, de kan ikke se deg noe mer, men du kommer sammen med resten av gruppen.

“De som lever og blir tilbake til Herrens Komme, skal ikke forhindre eller hindre,” er ordet, “de som er sovnet inn,” ikke døde. Nei, kristne dør ikke. De tar bare en liten hvil, ser dere. Det er alt. Åh, du store! “Og Guds trompet skal lyde; og de døde i Kristus skal først oppstå,” vise seg for mange. Og med ett, du står tilfeldigvis og kikker og, vel, der er en broder og

du vet det ikke er lenge til. I løpet av en liten stund, “Vil vi bli forvandlet, på et øyeblikk, på et blunk. Og sammen med dem, være savnet på jorden, rykket opp for å møte Herren i luften.”

²³ Og, å tenk med alt som vi har sett i Skriften og de tydelige stadfestelsene på tiden som vi lever i, kunne det skje før møtet slutter, bare tenk på det i kveld.

Så med det nærmer vi oss Hans Ord, mens vi slår opp i Hebreerne det 13. kapitlet, og vi skal lese fra det 10. til det 14. verset. Fra Hebreerne 10 og . . . eller, eller unnskyld meg. Hebreerne 13:10 til 14.

²⁴ Nå, som jeg har sagt, vi, når vi sverger troskap mot flagget vårt som er fint, jeg. . . Vi står alltid når vi sverger troskap. Og alle andre store begivenheter, står vi—vi i respekt for eller gir honnør og så videre, til nasjonen vår. Og når de spiller *The Star-Spangled Banner*, står vi i stram givakt.

²⁵ Og som kristne soldater, la oss stå i stram givakt mens vi leser Guds Ord. Lytt nøye til lesningen av Ordet. Grunnen til at jeg liker å lese Det; mine ord kan feile, men Hans vil ikke. Så hvis jeg leser Hans Ord alene, vil dere bli velsignet. 10. verset av det 13. kapitlet av Hebreerne.

Vi har et alter og de som tjener i tabernaklet har ingen rett til å ete fra det.

For offerdyrenes kadavre blir brent utenfor leiren, etter at ypperstepresten har båret blodet deres inn i helligdommen til sonoffer.

Derfor led også Jesus utenfor porten, for at Han kunne hellige folket med sitt eget blod.

La oss derfor gå bort til Ham, utenfor leiren for å bære Hans vanære.

For her har vi ingen blivende stad, men vi søker den kommende.

²⁶ Herre Gud som er ansvarlig for dette Ordet og ansvarlig for å ha tatt vare på Det ned gjennom tidene for å sørge for at Det kom til oss uforfalsket. Det er rent, urørt Guds Ord. Vi setter så pris på Det i våre hjerter i denne stund. Del denne teksten opp, Herre, til en sammenheng for oss i kveld; slik at vi, menneskebarn, kan forstå Guds bud. For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

²⁷ Mitt emne for den—denne kvelden er: *Å gå utenfor leiren.* Det er litt av et tema, litt underlig, men dere vet, vanligvis finner vi Gud i underlige ting. Verden blir så innkjørt i en vane at alt som er uvanlig fra den vanlige trenden, det blir underlig.

Som jeg forkynte her for noen få dager siden, her på tabernaklet, om: *Raringen.* Og bonden er en raring for forretningsmannen; forretningsmannen er en raring for

bonden. Den kristne er en raring for den troen- . . . vantro og så videre. Du må være noens dåre. Så, alt uvanlig, det gjør deg til en slags dåre i forhold til den—den vanlige trenden.

²⁸ Og derfor har Guds folk og Hans profeter og Hans—Hans budbærere gjennom tidsalderen, som brakte frem Hans Budskap fra Ordet, blitt ansett som dårer av dem på utsiden.

²⁹ Noah var en dåre for den mektige, intellektuelle verden som han forkynte for. Noah . . . Var sannelig en dåre for Faraos; med én fot på tronen og så gi slipp på den, for en flokk med gjørmearbeidere som de tenkte. Og Jesus var en dåre for folket. Og resten av dem som har arbeidet og levd for Gud har blitt ansett som dårer. De måtte gå utenfor leiren som de hadde.

³⁰ Mer og mer er jeg blitt overbevist om at folk ikke kommer til Kristus.

Nå, jeg er her for å prøve å hjelpe på alle måter jeg kan og gjøre formuleringene mine så klare som jeg klarer å få dem. Og vær så snill og vær tålmodig med meg.

³¹ Når jeg ser og forkynner over nasjonen og iakttar folket, er jeg—jeg fullstendig overbevist om at folket ikke kommer til Kristus. Og jeg tror det er fienden som har plassert denne hindringen. Fordi, grunnen til at jeg tror dette, er at Han ikke er objektet som de er blitt henvist til. De har enten blitt henvist til en—en—en dogme eller en doktrine eller en gruppe eller opplevelse eller en følelse eller noe lignende, istedenfor å bli henvist til Kristus, Ordet.

Det er derfor jeg tror at folk baserer sitt Evige bestemmelsessted på en eller annen dogme eller en eller annen følelse. Slik noen sier: “Jeg danset i Ånden. Jeg—jeg talte i tunger. Jeg—jeg—jeg følte at ild flommet over meg.” Og vet dere at alle de tingene kan bli etterlignet av djevelen?

³² Det er bare én ting han ikke kan etterligne, det er Ordet. I diskusjonen, mellom han og Jesus, beseiret Jesus ham hver gang. “Det er skrevet,” Ordet!

Og jeg tror i dag at grunnen til at folk ikke kommer til Kristus er fordi de blir henvist, mange av dem, til en—en—en denominasjon. “Kom og bli medlem av vår menighet.” Eller, “Les vår katekisme,” eller, “Tro vår doktrine,” eller—eller et slags system av noe slag. De bli henvist i feil retning. Og deres handling og livet de lever uten Kristus, viser seg i deres eget liv, blir stadfestet ved nettopp det.

³³ For eksempel. Jeg ønsker ikke å såre noens følelser. Men frem og tilbake over nasjonen har jeg fordømt kvinner som har kort hår. Det er Bibelen. Jeg har fordømt kvinner som kler seg i shorts og bruker sminke. Og hvert år blir det verre. Det viser at det er en annen finger et sted, som peker dem i en annen retning. Og de kommer ikke gjennom til Kristus.

³⁴ Og de sier: “Vi tilhører en menighet. Vår menighet...” Spiller ingen rolle hva menigheten din tror.

Gud sa: “Det er galt.” Og hvis de kom igjennom til Kristus, ville de sluttet med det. Og, ikke bare det, men menn ville innta sin plass hvis han kom igjennom til Kristus og være imot det. Ektemenn ville ikke la konene sine oppføre seg slik. En ekte mann vil ikke at hans kone skal oppføre seg slik.

³⁵ En ung kar her i byen her om dagen, holdt nesten på å drepe to unge gutter. De var på en viss bensinstasjon. Dere fra Jeffersonville så det i avisen. Og denne unge jenta løp inn på bensinstasjonen uten noe på seg nesten, i det hele tatt og de to unge mennene som satt der kom med en bemerkning. Og ledsageren var nær ved å drepe de to guttene og ble arrestert for det og stilt for retten. Og dommeren spurte ham: “Hvorfor . . . kler hun seg slik?”

Han sa: “Jeg syns hun ser søt ut.”

³⁶ Nå, det er noe galt med den mannen. Jeg bryr meg ikke om han er en . . . Hvis han er en synder, er det noe galt med ham. Hans kjærlighet til den kvinnen kunne ikke være ekte når han sender henne ut som lokkemat på den måten. Det er noe galt. Har mennesker i det hele tatt kommet til den forståelsen at de kan dømme mellom det som er rett og galt?

³⁷ Har dere sett de nye badedraktene de har kommet med? Kjenner dere til profetien min om at kvinner til slutt ville ende opp med fikenblader, for tretti-tre år siden? Og nå har de fått dem som kler seg i fikenblader, gjennomsliktige skjørt. Herrens Ord slår aldri feil. Skjønner? Og det skulle skje rett før endetiden, komme til et fikenblad igjen. Jeg leste det i *Life* magasinet. Det ble sagt for tretti-tre år siden, før kvinnene kom til sitt fall. Det ble fortalt hvordan de ville gjøre det i denne tid og her er de. Hvordan de ville kle seg i klær som menn og hvordan de ville . . . Kvinnenes umoral ville synke i denne nasjonen.

³⁸ Den simpleste av alle nasjonene som fins i verden, er dette Amerika. Hun er den skitneste av alle sammen. Det er i henhold til statistikken. Ekteskap og skilsmisse prosenten er høyere i denne nasjonen enn noe annet sted i verden og andre nasjoner tar etter. Vi pleide å ta etter Frankrike, uanstendighet og skitt fra den nasjonen og nå får de klærne sine fra oss. Vi gikk utover deres grenser.

³⁹ Jeg vet det er en grunn til at folk ikke kommer igjennom til Kristus. Hvis de hadde gjort det, hadde de ikke oppført seg slik.

Jesus led utenfor portene, slik at Han kunne hellige Sitt folk med Sitt Eget Blod. *Helliggjørelse*, kommer fra et gresk ord, sammensatt, som betyr “renset og satt til side for tjeneste.” Og når Gud renser Sitt folk med Jesu Blod, renser Han dem fra verdens skitt og setter dem til side for tjeneste.

Derfor led også Jesus utenfor porten, for at han kunne hellige folket med sitt eget blod.

⁴⁰ Selv folket i Full Gospel har kommet rett tilbake i det sporet de kom ut av. Hva var pinsemenigheten for førti eller femti år siden? De spottet og fordømte og latterliggjorde menighetene som de kom ut av, de denominasjonene. Hva gjorde de? “Akkurat som en hund til sitt spy og en purke velter seg i sølen.” De vendte rett tilbake til det samme stedet som de var hugget ut fra og nå er menighetene deres like så skitne som resten av dem.

⁴¹ Det var noe, som jeg sa denne morgenen. Slik som, folket er slik som Peter sa i Matteus 17:4 til 8, der han sa: “Det er godt å være her. La oss bygge tre tabernakler.”

⁴² Men Ånden befalte dem å ikke gjøre det. Sa: “Dette er Min elskede Sønn; hør Ham,” og Han er Ordet. Det er Han vi skal se imot, Ordet, ikke vår entusiasme eller noe annet. “Han er Mitt Ord; hør Ham!” Og hva så de etter at denne Røsten talte til dem? Selv ikke Moses og Elias var til stede; heller ikke var det en læresetning; heller ikke var det noe tilbake uten Jesus alene og Han er Ordet. Det var alt de så.

Nå, “Å gå utenfor leiren.”

⁴³ Vi finner at i deres leir der denne store begivenheten fant sted oppe på Forklarelsens Berg, som Peter senere kalte det, “det hellige fjellet,” der møtte Han dem. Nå, jeg tror ikke apostelen mente at fjellet var hellig; han mente at det var en hellig Gud på fjellet.

Det er ikke den hellige kirke; det er ikke det hellige folket. Det er den Hellige Ånd i folket. Den Hellige Ånd er hellig. Han er din instruktør og din leder.

⁴⁴ Og vi finner i denne lille leiren oppe på fjellet, Forklarelsen, da de fikk ordre om å høre, det eneste de fikk ordre om å gjøre var å høre Ordet. Det eneste de så var ikke en læresetning. De så ikke noe annet enn Jesus og Han er Ordet gjort kjød.

Hvor vakkert det er for den samme leiren som var i Edens hage. Da Gud befestet Sin Menighet i Edens hage, Sitt folk, hadde de én mur å holde seg bak; det var Ordet. De hadde ett skjold, én rustning, én ting fordi Gud visste hva som ville beseire djevelen og det er Ordet.

⁴⁵ Jesus gjorde det samme. “Det er Ordet; det er skrevet.” Og satan prøvde å—å dekke Det, ikke sitere Det; dekke Det for Ham. Og Jesus sa: “Og det er også skrevet.” Nå, vi må holde oss til det Ordet!

⁴⁶ Og i denne lille leiren som de hadde der med Peter, Jakob og Johannes; og Jesus, Moses og Elias. Og i leiren deres så de den Himmelske hærskaeren i skyggen eller Lysstøtten som svedde i denne skyen som forvandlet Herren Jesus. Og da de var rede til å lage en denominasjon, én for loven og én for

profetene og så videre, sa Røsten: “Dette er Min elskede Sønn; hør Ham.” Så, det de fikk påbud om var helt nøyaktig det samme som det var i Eden: “Hold dere med Ordet!” Det er Guds leir for Sitt folk.

⁴⁷ I dag ser Det ut til å være en tid da folk går utenfor leiren. I alle ting går de utenfor.

⁴⁸ Dere vet det ble fortalt meg for en stund siden at de har et jetfly nå som kan...lager de lydene vi hører her omkring som får vinduene til å dirre. Det er når flyet går så raskt at det krysser sin egen lyd, kalt lydturen. Og når det går utenfor sin egen lydture, er det nesten ubegrenset hva det kan gjøre.

Og jeg tror ut ifra det at vi kan lære noe. Når vi går utenfor vår egen lydture, inn i Guds Ord, så er det ubegrenset hva Gud kan gjøre med et menneske som er klar til å gå utenfor leiren, menneskets leir vel og merke. Nå, vi ser det, å gå utenfor leiren, å gå utenfor dette.

⁴⁹ Jeg ser at satan også tar sitt folk utenfor leiren av fornuft, utenfor leiren av—av sunn fornuft. Satan tar sitt folk den andre veien, utenfor leiren; Gud tar Sitt folk utenfor denne andre veien. Og satan har tatt dem utenfor leiren av alminnelig anstendighet. Når det kommer til et punkt der folk...og kan oppføre seg og gjøre og komme unna med de tingene som de gjør i dag når det gjelder moral. Det er utenfor min tankeevne hvordan en mann kan stille sin kone der ute kledd på den måten og så slå til noen for å ha fornærmet henne. Det er utenfor sunn fornuft. Han burde vite bedre enn det. Utenfor alminnelig anstendighet! Hvor stopper det?

⁵⁰ En eller annen mann eller kvinne på min alder, la meg spørre dere om dette. Hva om min mor eller din mor for rundt femti år siden gikk ut på gaten med en av disse shortsene eller bikiniene eller hva dere kaller det, på seg? Loven ville ha hentet dem inn umiddelbart og lagt dem inn på psykiatrisk sykehus. En dame forlot huset uten klær på overkroppen, og hun burde være på institusjonen fordi det er noe mentalt galt. Og hvis det var mentalt galt å gjøre noe slikt da, er det virkelig et tegn på at noe er mentalt galt. Det er fremdeles en mental svikt; det går utenfor fornuften; uanstendighet!

⁵¹ Og når en mann kan røke sigaretter og legen beviser for ham at tusenvis dør hvert eneste år av den årsaken, og fremdeles kan dampe i vei på sigaretter, virker det som det er noe galt med den mannens sinn.

Og når en mann får en psykisk knekk og han ikke...ikke klarer å ta seg sammen det han gjør, han vil søke i hvert eneste legekontor som fins i landet for å finne ut hva som er i veien med ham. Men deretter er han i baren eller i bilen og drikker inntil han er fullstendig sanseløs; bruker pengene sine for å dytte seg ned i det. Og hvis han tilfeldigvis kom til å gå inn i

det uten alkoholens rus, så bruker han hver eneste penny han finner på legekantoret for å prøve å finne ut hva som er galt med seg. Det gir ikke mening.

⁵² Hvis det hadde kommet en høsehauk flygende over byen og jeg hadde fått tak i rifla mi og gått ut i bakgården min og skutt denne hauken, ville jeg kommet i fengsel innen de ti neste minuttene. De ville ha arrestert meg, "For—for brudd på offentlig ro og orden; håndtering av skytevåpen i byen; som setter folks liv i fare, med en rifle ved å skyte opp i luften på hauken." Jeg kunne ha drept noen, ville de ha sagt. "Han burde bli sperret inne."

Og så selger de en mann nok alkohol til å gjøre ham full og setter ham i en bil som kan drepe en hel familie. Og når han blir tatt, får han fem dollar i bot. Overlagt morder! Hva er i veien med verden? Noe er galt et sted.

⁵³ Nå, "å gå utenfor leiren," utenfor anstendighet, utenfor fornuft.

Dere legger merke til at politikerne våre i dag ikke vil si noe om å lese Bibelen på skolen. De er redde. De vet ikke hvilken vei vinden blåser. De vet ikke om de vil miste velgere eller ikke. Vi trenger en ny Abraham Lincoln. Vi trenger en ny John Quincy Adam. Vi trenger noen som vil stå opp uansett hvilken vei vinden blåser og si sin ærlige mening.

⁵⁴ I dag, vet ikke en denominell predikant hva han skal gjøre, selv om du viser ham Sannheten i Ordet. Han er redd for at han vil miste matbilletten sin. Vi trenger menn og kvinner i dag som er robuste med Evangeliet, noen som vil stå og fortelle sin overbevisning, peke ut hva som er riktig og hva som er galt, om Guds Ord er riktig eller om denominasjonen er riktig.

⁵⁵ Jesus sa: "La ethvert menneskes ord være løgn og Mine Sannheten. Himmel og jord vil forgå, men Mine Ord skal aldri forgå."

⁵⁶ Så, dere ser, de går utenfor leiren av Guds Ord for å finne sitt svar. Da...han var...overtalte dem fra Guds Ords leir, slik han gjorde med Eva i Edens hage, har satan i dag gjort det samme. Ja vel. Vi finner det. Folk er overbeviste om sine dogmer og læresetninger utenfor leiren, i deres leir av dogme og læresetning. De har en leir også og det setter dem inn i hans leir. Hans er leiren av utdannelse, teologi, gjerninger, doktorgrader, utdannelse, personlighet, alt som er imot Guds Ords leir. Gud har en leir for Sitt folk. Denominasjonen har sin egen leir.

⁵⁷ For tre tusen år siden kunne et menneske møte Gud så og si overalt. Det var en vanlig ting for et menneske å møte Gud. Men hvorfor møter de Ham ikke i dag? Det er flere folk, tusenvis på tusenvis og millioner av flere mennesker enn det var for tre tusen år siden, og likevel er Gud noe eldgammelt noe som ble snakket om, noe eldgammel historie. De møter

ikke Gud personlig slik de gjorde for mange år siden, som jeg sa, for tre tusen, rundt tre tusen år siden. De gjør ikke det. Det er ikke vanlig for mennesket å møte Gud. Hvis en mann snakker om det, blir han sett på som en gal person, noen som har mistet forstanden. Det er så uvanlig for dem!

⁵⁸ Når det gjaldt Abraham og i hans leir, ja, så var det nesten en hverdagslig hendelse at Abraham møtte Gud. Han snakket med Ham. Ikke bare det, men da de dro ned til Gerar for å oppholde seg der; finner vi ut der nede at Gud var i leiren hos Abimelek, en filister. Det var en veldig vanlig ting. De levde i leiren av Hans Nærvær.

I dag lever de i sin egen leir og de har ikke noe med Guds leir å gjøre. De vil ikke ha noe med den å gjøre fordi den er fanatisk for verden. Den er fanatisk for dem. Men husk da Gud etablerte den første leiren for mennesker, befestet Han dem med Sitt Ord. Han gjør alltid det. Men i dag i deres leirer gjør de ikke det. Det er grunnen til at du ikke hører så mye om Gud. Nå, jeg tror at leiren . . .

⁵⁹ Slik som Moses, hvordan Han møtte Moses i villmarken. Moses hadde en leir der ute der han fóret sauene til sin svigerfar, Jetro, midt ute i ørkenen. Og én dag, for denne gamle åtti-år-gamle sauegjeteren, så han et Lys, en Ildstøtte i en busk som brant. Og han møtte Gud; en mann som flyktet fra Gud.

Neste dag. Noen ganger får et møte med Gud deg til å gjøre uvanlige ting. Moses var veldig uvanlig neste dag. Han fikk sin kone til å sitte skrevs over på et muldyr, med en baby på hoften; og hans lange skjegg nedover, med en krokete kjæpp i sin hånd, på vei ned til Egypt for å ta over nasjonen. Nå, det var et latterlig syn!

“Hvor skal du, Moses?”

“Skal til Egypt.”

“Hvorfor det?”

⁶⁰ “For å overta det!” Han hadde møtt Gud. En én-manns-invasjon. Det virket fryktelig rart. Men saken var den at han gjorde det, fordi han hadde møtt Gud. Akkurat som at én person skulle overta Russland; det er alt du trenger, én person i Guds vilje. Moses var i Guds vilje. Og en krokete kjæpp hadde han i hånden, ikke et sverd; en kjæpp. De uvanlige tingene, gjør Gud.

⁶¹ Men husk, Moses måtte komme seg ut av leiren han hadde bodd i for å gjøre dette, fordi han hadde vært der nede med en hel hær og kunne ikke gjøre det. Med alle Egypts hærer, kunne han ikke gjøre det. Men én dag inviterte Gud ham til Hans leir.

Han sa: “Hvem er Du?”

⁶² Han sa: “JEG ER DEN JEG ER.” Ikke, “Jeg var eller vil bli.” Nåtid, “JEG ER! Jeg er Abrahams, Isaks og Jakobs Gud.

Jeg har hørt folkets rop og Jeg husker Mitt løfte og dette er tiden for at dette skal bli oppfylt. Jeg sender deg ned, Moses, med denne kjeppen som er i din hånd.”

⁶³ Hva var det? Han, nå, folket trodde han var gal. Men hva hadde han gjort? Gått ut av sin egen leir. Farao utdannet ham i førti år i skole-leiren og han mislyktes. Og det tok Gud førti år til for å få det ut av ham. All hans utdanning og all hans teologi som han hadde blitt lært, det tok førti år å få det ut av ham. Og deretter brukte Gud ham i førti år.

⁶⁴ Gud har et nitidig arbeid når Han forbereder Sin mann. men ser dere, Han kunne aldri få Mos- . . . få tak i Moses, før Moses kom ut av sin egen menneskelagde leir, fra den militære måten å gjøre det på og den naturlige måten å gjøre det på, til en overnaturlig måte å gjøre det på. Så, da han kom inn i den leiren, kunne Gud bruke ham.

⁶⁵ Nå, vi finner ut at i denne villmarken . . . Vi legger merke til da de tok og hadde tatt sitt standpunkt og kommet ut av Egypt inn i Guds leir; kommet ut av prestenes leir og alle dem som sa: “Selg dere som slaver, for resten av tiden.” Da Moses, profeten, kom ned og stadfestet at Guds Ord var for hånden at Gud Som hadde gitt løftet var der for å utfri folket; flyttet de seg fra leiren som de var i inn i leiren av Guds lovede Ord for tiden. De trodde den profeten fordi stadfestelsens tegn beviste at det var nøyaktig Guds Ord. Og tingene han gjorde beviste at det var riktig og Ildstøtten fulgte med ham og beviste at det var Guds Ord.

⁶⁶ Nå, i denne leiren, mirakler, tegn og undre var i denne leiren.

De flyttet seg ut i villmarken. De forlot sin naturlige leir. De forlot gjørmeleiren. De forlot leiren som var lagd av halm og teglstein for å bo i telt ute i villmarken, der det ikke var noe korn eller noe annet. Noen ganger ber Gud oss om å gjøre tåpelige ting, sett ut ifra vår egen tenkemåte. Og om du noen gang forlater leiren av din egen fornuft, er det stedet du vil finne Gud.

⁶⁷ Legg merke til, da de dro ut i villmarken var det mirakler, tegn, da de flyttet inn i denne leiren. Nå, husk, de forlot Egypts leir og flyttet ut i villmarken med Guds leir. Hvordan vet du at det var det? Gud sa: “Ditt folk skal oppholde seg der i fire hundre år, men Jeg vil føre dem ut med en mektig hånd og Jeg vil gi dem dette landet her.” Og de var på vei med et stadfestet Lys, en stadfestet profet, med tegn og undre på at Gud var i leiren, og de var på vei. De hadde en Ildstøtte. De hadde en profet. De hadde manna. De hadde levende vann. Amen! De hadde forandret, forandret leirplasser. De måtte gjøre det. De kunne ikke se de tingene i Egypt. De måtte forandre leirplassene for å kunne se det overnaturlige.

⁶⁸ På samme måte vil folket i denne tid måtte forandre leiren fra de denominasjonene som sier: “Miraklenes tid er over. Det

er ikke noe slikt som dåpen i den Hellige Ånd. Og alle disse Skriftstedene er feil og de fungerte for en annen tidsalder.” Du vil måtte forandre dine leirplasser, gå utenfor den leiren dit hvor alle ting er mulig.

⁶⁹ Alle sammen bekreftet Hans Nærvær i leiren. Nå, legg merke til da, de, de hadde lagd en menneskelagd leir av tradisjoner og læresetning etter at Moses var død. Og Gud tok hånd om folket i mange år. Gud er ikke i Sin leir lenger, i deres leir fordi de lagde seg en leir, selvlagd leir.

⁷⁰ Husk da de ble kalt ut av Egypt skaffet Gud dem en profet, skaffet dem et offerlam, skaffet dem alt de hadde behov for et ord, et tegn, et mirakel, en profet til å lede dem, en forsoning til å ta hånd om dem, Ildstøtten til å lede dem. Og da de kom ut i villmarken, var de fremdeles ikke fornøyd. De ønsket å ha noe de kunne gjøre selv. Nåden hadde tilveiebrakt det. Nå ønsker de å gjøre noe selv, slik at de kan lage seg en organisasjon og bråke og krangle og bekymre seg, hvem som skulle være yppersteprest og hvem som skulle være *dette, det* eller *hint*. Én dag sa Gud: “Moses atskill deg fra dem,” og Han bare slukte dem opp ved Korahs gjenstridighet.

⁷¹ Nå, legg merke til at alle disse tegnene og underne stadfestet Hans Nærvær.

Så bygde han . . . mennesket bygde seg en leir, en leir av læresetning og tradisjon, ikke Guds leir av Hans Ord. En leir for dem selv! Han måtte forlate dem, for Han er Ordet. Han kan ikke oppholde Seg der folk blir undervist på utsiden av dette Ordet. Gud kan ikke oppholde Seg i den leiren. Han kan ikke. Han har aldri gjort det. Han må holde Seg nøyaktig der Hans Ord er.

⁷² Da Han derfor måtte forlate den leiren med hele den gruppen av mennesker som Han førte ut av Egypt, oppholdt Han Seg bare iblant Sine profeter som Hans Ord kom til. Ordet kom til profeten for å stadfeste tiden. Han oppholdt Seg iblant profetene og åpenbarte for profetene. Hvordan de fordømte, folket og fordømte det. Og Gud lærte dem Sine bud og veien til livet. Og folket var alltid imot det og forfulgte profeten og steinet ham til slutt eller banket ham opp, og ble kvitt ham.

⁷³ Jesus sa: “Hvem av profetene myrdet ikke deres fedre? Hvem av dem av de rettferdige som ble sendt til dem?” Og sa: “Deres fars gjerninger vil dere gjøre.” Han snakket ikke til kommunister. Han snakket til prester, denominelle folk, fariseere og saddukeere. Jeg antar at Hans røst ikke ville vært særlig annerledes i kveld, bare litt strengere, kanskje, mot dem.

⁷⁴ Nå, vi finner ut at Han deretter oppholdt Seg iblant Sine profeter. Han ble da en fremmed for dem, for Han oppholder Seg bare i Sitt Ord for å bekrefte Det. Bibelen sier at Han våker over Sitt Ord for å bekrefte Det. Han prøver å finne noen.

Hvis Han bare kan få tak i en halv-hjertet mann som Samson. Samson overga sin styrke til Gud, men han ga sitt hjerte til Delila. Det er slik vi mange ganger gjør i dag, bare gir noe til Gud, men ikke alt. men Gud vil ha alt av oss.

⁷⁵ Slik som en forsikringspolise, når du skaffer deg en forsikringspolise, kan du like godt ta full dekning. Og det er det denne salige vissheten gjør for oss. De er en polise med full dekning. Den dekker alt vi har behov for her i dette livet og vår oppstandelse og Evig Liv. Den inkluderer alt.

⁷⁶ Legg merke til, Gud holdt Seg deretter utenfor leiren deres i fire hundre år. Hvorfor? Han hadde ingen flere profeter. Fra profeten Malakias til profeten Johannes, fire hundre år, beveget ikke Israel seg en millimeter. Gud var på utsiden av leiren. De satte Ham på utsiden ved sine læresetninger og deres egoisme og deres uenighet mot Ordet. Fire hundre år uten Ordet! Fra den ene profeten til den neste reiste Han, inntil den siste profeten var Malakias og deretter var det ikke en ny profet på fire hundre år.

⁷⁷ Og så kom Gud på scenen igjen. En dag vandret Han iblant dem igjen, men tradisjonene deres hadde tatt Hans plass iblant dem til en slik grad at Han ble en fremmed for dem. Tradisjonene til fedrene, hadde vaskepanner, og—og måten å stelle håret på, og ha på seg bestemte knapper på kappen, og deres spesielle preste—preste-kapper, og—og den ene er en standhaftig fariseer og den andre er en saddukeer. Og det hadde tatt Ordets plass iblant disse mennene, slik at da Gud besøkte dem, var Han en fremmed.

⁷⁸ Må jeg få si dette med kjærlighet og respekt, men for å slå det fast. Det er det samme i dag. Det har ikke forandret seg det minste. Når Han kommer iblant folket i Sin kraft og manifestasjon for å bevise at Hans Ord er det samme i går, i dag og for evig, for Han er Ordet, sier folket: “En spåmann, en Beelsebul, bare en Jesus eller—eller noe lignende.” Noen klassifiserer deg et sted, men det må være slik.

Ser dere, vi har ikke hatt en profet nå på nesten to tusen år. Hedningene har ikke hatt en, vet dere; ble lovet i enden. Nå, vi vet det, ut ifra Skriften. Vi vet det også, ut ifra historien at dette er lovet oss.

⁷⁹ Nå, etter fire hundre år vandret Gud rett iblant dem en dag. I følge Skriften skulle Han bli kjød og bo iblant dem. “Hans Navn skal være Rådgiver, Fredsfyrste, Mektig Gud, Evig Far.”

Og da Han kom iblant folket, sa de: “Vi vil ikke at denne Mannen skal bestemme over oss! Hva—hva slags medlemskort har Han? Hva slags denominasjon sendte Ham?” Han hadde ikke noe samarbeid. Hver eneste menighet Han gikk til, de kastet Ham ut. De hadde ingenting med Ham å gjøre fordi Han var ikke én av dem.

Og som det var da, slik er det nå! Bibelen sier at Laodikea-menigheten ville sette Ham på utsiden og Han banket og prøvde å komme inn. Det er noe galt et sted.

⁸⁰ Nå, hvorfor? De hadde lagd sin egen leir. De, hvis de hadde kjent Ordet, ville de visst Hvem Han var. Jesus sa: “Om dere . . . Gransk Skriftene, for i Dem tror dere at dere har Evig Liv. Det er de som forteller dere Hvem Jeg er!” Det er det Skriften sier. Nå, “De vitner om Meg. Og hvis Jeg ikke gjør gjerningene det var lovet at Jeg skulle gjøre, hvis Jeg ikke gjøre gjerningene som Min Far, Ordet . . . ‘I begynnelsen var Ordet og Ordet var hos Gud og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.’ Nå, hvis Jeg er den Personen, gransk Skriftene og se hva Jeg skal gjøre. Og hvis Jeg ikke er kvalifisert; hvis Mine gjerninger, gjerningene som Ordet vitner om, Faderen vitner om Meg, hvis de ikke stadfester Hvem Jeg er, så tar Jeg feil.” Det er riktig. “Hvis dere ikke kan tro Meg, tro Ordet,” sa Han, “gjerningene som Ordet frembringer.”

⁸¹ Ser dere, Han var en fremmed iblant dem. De kjente Ham ikke. “Vi vil ikke ha noe med denne Fyren å gjøre, bare en merkelig Fyr som ble født der nede i en stall et sted.” Og de trodde at Hans mor fikk denne Babyen før Den ble født eller før Den ble . . . fikk denne Babyen ved en utenomekteskapelig fødsel, rettere sagt. Og så, de at før Babyen ble født at hun gikk hen og giftet seg med Josef; og han gjorde det bare for å holde skampletten unna henne, hennes karakter. “Og Han ble en slags merkelig Fyr fordi Han var et utenomekteskapelig født barn og det var grunnen til at Han ble det.”

Og da Han kom ut, hva gjorde Han? Rev ned læresetningene deres, veltet bordene deres, pisket dem ut fra stedet og sa: “Det er skrevet!” Amen! Det burde avgjort Hvem Han var. “Det er skrevet!”

⁸² Vel, de ville ikke ha noe å gjøre med en slik Kar som det. Men langt nede i hjertet visste de Hvem Han var, for Nikodemus slo det tydelig fast. “Rabbi, vi, fariseerne, vi vet at du er en lærer som kommer fra Gud, for intet menneske kunne gjøre disse tingene som du gjør uten at Gud er med ham.” Hvorfor anerkjente de Ham ikke da? Det er fordi leiren deres hadde satt sin grense. Den ville ikke slippe Ham inn i leiren. Den ville ikke slippe noen ut til Ham. De hadde sin egen leir. Han kom om natten da porten egentlig var stengt. Men han fant ut at han kunne, møtte Ham, likevel.

⁸³ Ja, samme nå! De har . . . Han har blitt en ukjent, fremmed. De forstår Det ikke. “Hvorfor skjer *dette* og hvorfor skjer *det*?” Når Ordet Selv vitner om at dette er nøyaktig det som skulle skje i denne tid. Hvordan vi gikk gjennom det igjen og igjen, men det er Sannheten.

⁸⁴ For dem i deres leir, var Han “En fanatiker, en som brøt tradisjonen deres, en urostifter i menighetene deres, egentlig bare en spåmann, en spiritist som ble kalt ‘Beelsebul.’ Det var det Han var.”

Og jeg tror, hvis Han kom iblant oss i dag ville Han vært det samme for oss. For vi har tradisjon, vi har denominasjon, vi kan ikke engang komme overens med hverandre. Hvorfor? Det er bare ett sted som mennesker kan komme overens, det er under det utgytte Blod. Og Blodet ble utgytt som en livsspire for å få denne Sæden til å spire, Ordet. Utenom det vil våre denominelle grenser alltid holde folk borte.

⁸⁵ Men Han ville ha vært en fremmed i dag. Han ville ha blitt kalt det samme. Han ville handlet, Han ville ha blitt satt utenfor leiren. Og visste dere. . . Den samme Bibelen som sa Han ville bli forkastet av mennesker, “en sorgens Mann, vel kjent med dyp sorg,” en de forkastet, “og vi aktet Ham for slått og plaget av Gud,” nettopp det Skriftstedet som fortalte det. Nettopp den profeten som sang ut: “Min Gud, Min Gud, hvorfor har Du forlatt Meg? Mine ben, de stirrer på Meg. De gjennomboret Mine hender og Mine føtter.” Da de sang den salmen i menigheten; korsfestet de sitt Offer, den Gud som de trodde de tjente.

På samme måte er det i dag, nettopp den Gud!

⁸⁶ Se hva profeten Amos sa, da han kom inn i Samaria. Og de små øynene hans smalnet idet han kom opp over den og så den syndige byen, kvinner som lå i gatene med menn, et moderne Amerika. Da han kikket ut over den, smalnet øynene hans. Og han hadde ingen til å sponse seg. Han hadde ikke noe medlemskort. Gud hadde sendt ham. Ville folket høre Budskapet hans? Nei, de ville ikke høre på ham. Men han profeterte og han sa: “Nettopp den Gud som dere hevder å tjene vil ødelegge dere.”

Og jeg sier i Jesu Kristi Navn: Nettopp den Gud som denne nasjonen hevder å være, en religiøs nasjon, nettopp den Gud som de hevder å tjene, vil ødelegge dem i deres ondskap. Han vil ødelegge hver eneste denominasjon fra jordens overflate, det de hevder å tjene.

⁸⁷ Så, legg merke til, Han irettesatte dem og de satte Ham utenfor leiren sin. “Jesus led utenfor leiren.” De satte Ham utenfor leiren, på utsiden, langt utenfor leiren sin.

⁸⁸ Vi finner ut at Bibelen sier at i denne siste tid under denne Laodikerske Tidsalder ville de gjøre det samme. De ville bli satt utenfor leiren.

Nå, idet vi avslutter, følg med på hva Han sier en skal gjøre.

“Satt utenfor leiren,” der ofrene ble brent. Det var der Han hørte til. Han var Offeret.

⁸⁹ Nå, broder, søster, vet dere at hver enkelt av dere må ofre; du må være Guds offer; ofre tingene av verden; ofre dine egne fornøyer av denne verden, ofre tingene av verden? Vet dere grunnen til at folk ikke vil gjøre det?

⁹⁰ Dere vet, en sau, en sau har bare én ting å ofre og det er ull. Og, nå, han blir ikke bedt om å produsere eller fremstille litt ull for dette året. Han blir bedt om å produ- . . . om å bære ull.

Vi blir ikke bedt om å lage noe. Vi blir bedt om å bære Åndens frukt. Det vil si, innsiden av sauene, hva han er på innsiden danner ullen på utsiden. Og når et menneske har Kristus på innsiden, gjør det ham Kristuslik på utsiden, ikke noe kunstig påtatt.

⁹¹ Vel, vi finner at når det finner sted, når Kristus kommer tilbake, hvordan blir Han behandlet? Helt nøyaktig slik det var i begynnelsen. Har alltid vært slik.

⁹² Så Han refset de slik at de satte seg på utsiden av Hans leir og gjorde Ham til en synder. Hvilket, "Han ble synd for oss."

⁹³ Nå, etter hundrevis av år, ja, nesten to tusen år, har Han besøkt leiren deres igjen i henhold til Sitt lovede Ord som Han ville utføre i den siste tid. Han har besøkt leiren igjen. Han har besøkt leiren for å manifestere dette Ordet i dag.

Akkurat som Han besøkte tilbake på den tid og Han gjorde det på Moses' tid. Det var ikke Moses som gjorde det. Moses var en mann. Det var Kristus.

⁹⁴ Se på Josef, livet; elsket av faren, hatet av brødrene sine fordi han var en seer. Og de hatet ham uten grunn. Det var den eneste grunnen de kunne hate ham for.

Fullkomment bilde på i dag, nøyaktig. Menigheten igjen, de hater det åndelige.

Og vi finner ut at han ble solgt for nesten tretti sølvstykker, tilsynelatende død. Tatt opp og satt i et fengsel; slik Jesus ble på korset. Én mann fortapt og én mann frelst; og ble tatt derfra til Faraos høyre hånd. Det var nøyaktig det som skjedde med Jesus.

⁹⁵ Det var David og gikk opp gjennom gatene og gråt, forkastet konge; og satt oppe på fjellet og gråt over Jerusalem. Det var ikke David. Davids Sønn satt noen hundre år etter det på det samme fjellet og gråt fordi Han var en forkastet Konge iblant Sitt Eget folk. Det er Kristus, alltid.

Og, i dag, når det er profetert at Kristus må komme inn i leiren, vet dere hva som skjedde? Det vil bli helt nøyaktig slik det var da. Det må være på den måten for å oppfylle det Ordet her lover at Han vil gjøre.

⁹⁶ Nå, husk, Kristus var i Noahs tidsalder. Det var Kristus, "Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig," det forkastede Ordet for tiden.

⁹⁷ Legg merke til og Hans profeti fra Åpenbaringen 3, fant da Han kom i denne siste tid, slik Han profeterte at Han ville komme i denne siste tid. Og hvordan fant Han menigheten i Laodikea? “Rik, har ikke behov for noe.” “Og sitter som en dronning og kan ikke se sorg.” “Og satte Ham på utsiden av menigheten,” hadde ingen bruk for Ham. Han gikk utenfor leiren igjen. Men da visste hun ikke at hun var naken, blind og ussel; og visste det ikke.

⁹⁸ Igjen, hvis Han kom igjen på samme måte som Han var da, ville Han irettesette enhver kvinne som hadde på seg shorts. Han ville irettesette enhver kortklipt kvinne, ethvert sminket ansikt, enhver mann som var liten nok til å la sin kone gjøre det. Han ville fremdeles. Så ville Han rive ned hver eneste denominasjon som fantes og ødelegge hver eneste læresetning vi hadde. Tror dere at Han ville gjøre det? [Forsamlingen sier: “Amen!”—Red.] Det ville Han så visst. Det er riktig.

⁹⁹ Hva ville de gjøre med Ham? Sette Ham utenfor leiren. De ville så visst ikke ha samarbeidet med Ham. Nei, sir!

¹⁰⁰ Nå finner vi Ham igjen i denne tid slik som Bibelen sa Han ville bli, plassert utenfor leiren. For Han forblir alltid den samme, Ordet, samme i går, i dag og for evig.

¹⁰¹ De—de vil ikke ha Ham. De forkastet Ham igjen med sitt råd. De foretrekker i dag, slik de gjorde da Han stod for retten. Og i dag når Ordet står for retten, hva har skjedd? De har forkastet igjen slik de gjorde da og godkjent en Barabbas, en morder, istedenfor Kristus. Rådet vil gjøre den samme tingen. Og, i dag fordi de har forkastet Ordet og den fullkomne stadfestelsen for tiden, har de latt seg kjøpe og foretrukket en Barabbas, Kirkenes Verdensråd, en morder av Ordet. [Tomt spor på lydbandet—Red.]

¹⁰² De fornekter Hans Ord, fornekter Hans dåp, fornekter Hans Kraft, fornekter Hans tegn. Og med en læresetning eller tradisjon igjen, med å ha på seg snudde krager og alt mulig, og lager seg læresetninger og så videre, prøver de å, på gode gjerninger. De var ikke bestemt til Livet til å begynne med. De hadde ingenting å tro med.

“Den som kjenner Meg, kjenner Min Far. Og slik som Faderen har sendt Meg, slik sender Jeg dere.” Den Gud som sendte Jesus gikk i Jesus. Og den Jesus som sender dere, går i dere. “Den som tror på Meg skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør. Gå ut i all verden og forkynn Evangeliet for enhver skapning,” svart, gul, hvit, brun, hva enn han måtte være. “Disse tegn skal følge dem som tror.” Hvor langt? “Hele verden og for enhver skapning.”

¹⁰³ En liten baptist-forkynner, for ikke lenge siden i Tucson, kom til meg, sa: “Broder Branham, her er problemet ditt.

Du prøver å gjør dette til en apostolisk tidsalder.” Han sa: “Det er ikke noe slikt som en apostolisk tidsalder i dag. Den apostoliske tidsalderen er over.”

¹⁰⁴ Jeg sa: “Er den? Jeg visste ikke det.”

Så sa han: “Vel, den er det.”

Jeg sa: “Er du sikker?”

Han sa: “Ja visst. Jeg er sikker,” sa han.

“Ja vel,” sa jeg, “hvorfors tror du den er over?”

Sa: “Den var for apostlene.”

¹⁰⁵ Jeg sa: “Peter sa på Pinsefestens Dag. Tror du hans Ord?”

“Ja, sir.”

¹⁰⁶ “Han sa: ‘Omvend dere alle sammen, og la dere døpe i Jesu Kristi Navn. For dette løftet er til dere, og til deres barn, og til deres barns barn, og til dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller.’”

¹⁰⁷ Dette samme løftet, vi må komme tilbake til det! Doktor Simon Peter skrev en resept. Bibelen sier: “Er det ingen balsam i Gilead? Er det ingen lege der?”

Vel, dere vet, hvis du tar en leges resept. Når han finner en sykdom som er i kroppen din og han skriver resepten, så bør du ekspedere den, få tak i en skikkelig farmasøyt som vil ekspedere den akkurat slik den er skrevet. Fordi han må tilsette så mye gift og så mye motgift, så mye som systemet ditt kan tåle. Ser dere, han . . . Det er allerede blitt utprøvd og testet og du må ta den resepten. Hvis du ikke gjør det og du lar en kvakksalver få rote med det som ikke vet hvordan måle ut medisinen riktig, så vil han drepe deg. Og hvis han tilsetter for mye svakhet, vil den ikke ha noen nytte for deg.

¹⁰⁸ Og det er det som er galt med mange av dere doktorer. Dere roter med resepten!

Peter sa: “Jeg vil gi dere en evigvarende resept, til dere og til deres barn og dem som er langt borte så mange som Herren vår Gud kaller.” Ikke, “Kom og bli medlem.” men “Omvend dere alle sammen og la dere døpe i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse og dere skal få resultatene,” amen “den Hellige Ånd. For løftet, denne resepten, er til dere og til deres barn.”

Nå, noen av dere kvakksalvere, slutt med å skrive ut de falske reseptene. Skjønner? Dere tar livet av folket deres. Hm-hmh. Det er grunnen til at den ekte Tingen ikke når dem. Ja.

¹⁰⁹ Dere vet, med denne samme resepten, hvordan legen finner sin medisin. De tar alltid og . . . Forskerne prøver å finne opp noe, deretter gir de det til et marsvin og ser om det dreper det eller ikke.

Og derfor vet dere, er det en risiko med å ta medisiner. Du, du kan bli frisk og den kan ta livet av deg, ser dere fordi alle mennesker er ikke som marsvin, kanskje.

Så, men det er én ting med denne resepten, den er for alle.

¹¹⁰ Og, dessuten, en hvilken som helst virkelig god lege som ikke vil... har masse tro på sin egen medisin, han vil ikke spørre noen andre. Noen av dem er feige nok til å ta en fange med livstid, la ham ta medisinen og så sette ham fri hvis han overlever det.

¹¹¹ Men i dette tilfellet, hadde vi en virkelig Lege. Han kom, tok medisinen Selv. Skjønner? "JEG ER." Ikke, "Jeg vil bli." "Jeg er oppstandelsen og Livet," sier Gud. "Den som tror på Meg, skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på Meg skal aldri dø." Martha sa... Han sa: "Tror du dette?"

¹¹² Hun sa: "Ja, Herre, Jeg tror at Du er Kristus som skulle komme til verden. Uansett hva resten av dem kaller Deg, jeg har sett det!"

¹¹³ På Golgata, tok Han injeksjonen Selv. Og på Påskemorgen, kunne ikke døden holde på Ham. "Jeg er oppstandelsen og Livet." De injiserte døden i Ham, men Han stod opp, triumferende over døden, helvete og graven. Han tok injeksjonen Selv.

Og Han sendte ut noen doktorer for å skrive ut en resept, som hadde åpenbaringen om Hvem Han var.

"Hvem sier menneskene at Jeg, Menneskesønnen er?"

¹¹⁴ Peter sa: "Du er Kristus, den levende Guds Sønn."

¹¹⁵ Han sa: "Salig er du, Simon. Du har forstått det nå. Jeg gir deg nøklene til Riket. Hva enn du binder på jorden, vil Jeg binde i Himmelen. Om du løser på jorden, vil Jeg løse det i Himmelen."

¹¹⁶ Og på Pinsefestens Dag, da de så alt dette skje sa han... De sa: "Hva kan vi gjøre for å få denne injeksjonen?"

¹¹⁷ Her leste han resepten. Han sa: "Nå skal jeg skrive ut en resept. Den er til dere og til deres barn og til dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud noen gang kaller."

Ikke rot med resepten, du vil dø! De gjør det så svakt i dag, inntil det ikke blir annet enn et denominert vann, det er riktig, en slags balsamerende væske de injiserer i en død man for å gjøre ham dødere.

Åh, men broder, det er en ekte salvelse! Det finnes en balsam i Gilead. Den er for sjelens helbredelse. Bare ikke rot med resepten. Ta resepten nøyaktig slik den er skrevet og Gud er forpliktet til Sitt Ord ikke forpliktet til læresetningen eller dogmen eller denominasjonen. Han er forpliktet til Sitt Ord. Følg resepten, det er det første grunnlaget. Sett i gang, da er du registrert og klar for å gå på arbeid.

Legg merke til, “utsiden av leiren.”

¹¹⁸ De har valgt en Barabbas i dag. Når Evangeliet har gått frem og tilbake verden rundt, har store tegn og andre fulgt vekkelsen, men istedenfor å komme inn og prøve å gjøre det, slutter de seg sammen med Barabbas. “Før vi vil ha dette tøvet og så videre, i menigheten vår, vil vi være tradisjonelle slik som resten av dem.” Nå har de fått Rom og alle dem sammen en Barabbas. Legg merke til, vi er da i den store leiren.

¹¹⁹ Vi blir oppfordret til å gå utenfor den leiren. “Jesus led også utenfor leiren, slik at Han kunne hellige folket med Sitt Eget Blod. La oss gå til Ham utenfor porten,” følg med, “og bære Hans vanære.”

¹²⁰ Hva ble Han vanæret for? Ikke fordi Han var metodist eller baptist, det kan jeg forsikre dere om, ikke fordi Han var fariseer eller saddukeer. Fordi Han var det stadfestede Ordet.

¹²¹ “Å bære Hans vanære,” for (hva?) det stadfestede Ordet. Det er riktig. Det var det Han gjorde. Han sa: “Hvis Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så tro Meg ikke; hvis Jeg ikke er svaret på alle Skriftens spørsmål.”

¹²² Jesus av det Nye Testamentet var Jehova av det Gamle. Helt riktig! Jeg tror slik jeg fortalte dere her nå for en stund siden, eller et eller annet sted i et møte. Det kan hende det ikke var her. “Jehova av det Gamle Testamentet er Jesus av det Nye.” Dere husker det—det—det . . .

Da jeg var på ekornjakt den morgenen, og der var det, de tre store søylene gikk over i én der ute rett på fjellet; jeg stod der og så på det. Og jeg gikk helt opptil og tok av meg hatten min, la ned rifla, gikk opp der. Og en Røst rystet skogen, sa: “Jesus av det Nye Testamentet er Jehova av det Gamle. Forbli trofast.” Så rett under der var det ekornene dukket opp, da, kom til eksistens da det ikke var noen der. Skjønner? Det er Sannheten. Skjønner? Det er sant. Så, Gud vet, Han som jeg står fremfor at det er Sannheten om det. Det er riktig. Det er Sannheten.

¹²³ Rett nede i Kentucky; og det er folk som sitter rett her i kveld, som var til stede da det skjedde igjen, den samme tingen. Ja. Vi vet at det er Sannheten; Jesus av det Gamle Testamentet!

¹²⁴ Slik som da kineserne første gang kom over hit, kunne de ikke lese eller skrive språket vårt, men de var flinke vaskeriarbeidere. Og derfor hadde de . . . Du gikk ned til det kinesiske vaskeriet. Han fikk bare tak i noen rene, små, hvite lapper. Han kunne ikke lese noe, og han visste at du ikke kunne lese det hvis han skrev det. Så, når du kom, tok han bare denne lille papirlappen, noe lignende *denne*, la oss si akkurat her, og han rev den på en bestemt måte slik som *det*. Nå, han ga deg én papirbit og han beholdt den andre

papirbiten. Og så når du kom tilbake for klesvasken din, sa han: "La meg se papirbiten din." Han tok dem og hvis de passet sammen, var det avgjort. Du fikk de skitne klærne dine tilbake rene.

¹²⁵ Og Jesus stemte overens med hver eneste profeti; hvert eneste bilde av Jehova av det Gamle Testamentet er Jesus av det Nye. Han stemte overens med alt.

La meg si dette med guds frykt og respekt, men kjærlighet, men oppriktighet da jeg vet hvor jeg står. Budskapet for denne tid har stemt overens med alt Bibelen talte om for denne tiden. Nå, hvis du har noen skitne klær, levér dem inn. Hm-hmh. Er du rensset i Lammets Blod?

¹²⁶ Legg merke til, "å bære Hans vanære," for Han var det stadfestede Ordet. Som da, slik er det nå, Han er den samme i går, i dag og for evig. Hebreerne 13:12 og 13. Vi finner Hebreerne . . . 8, 13:8 også. "Å bære Hans skam," av Evangeliet.

¹²⁷ Å bære Hans Navn! Han sa: "Jeg kom i Min Fars Navn." Hva er Faderens Navn? Han kom i Sin Fars Navn. Sa: "Jeg kom i Min Fars Navn og dere tok ikke imot Meg." Vel? Hva er Faderens Navn? Jeg antar dere burde vite det. Skjønner?

Å bære Ordets vanære. Det ble alltid båret ut av leirene deres. De kastet Det ut. Dere vil bli ledd av og gjort narr av.

¹²⁸ Og, i dag, der jeg en gang begynte over nasjonen . . . Ikke for å snakke om meg selv; ikke tro at dette er personlig er du snill. men tiden min er oppbrukt og jeg har rundt ti sider her. Dere kan se hva som er igjen her, ser dere, ser dere, ja vel, av notater. Men hør. Først satte i gang. . .

¹²⁹ La dere merke til Jesus da Han begynte? "Åh, den unge Rabbien. Åh, Han var en fantastisk Mann! Kom bort til oss. Kom og forkynn for oss."

¹³⁰ Men én dag satte Han Seg ned med dem, og Han sa: "Uten at dere eter Menneskesønnens kjød og drikker Hans Blod har dere intet Liv i dere."

¹³¹ Hva tror dere legene og de intellektuelle i folkemengden tenkte? "Denne Mannen er en vampyr." Skjønner? "Han vil at du skal drikke menneskeblod. Det er for mye for oss. Kom dere bort fra Ham. Prestene sa Han var gal; jeg tror det." Og Bibelen sier at de gikk bort.

¹³² Så hadde Han sytti ordinerte predikanter. Og Han sa: "Jeg kan ikke ha dem."

Derfor kikket Han rundt på dem, Han sa: "Hva vil dere si når dere ser Menneskesønnen stige opp til Himmelen der Han kom fra?" Nå, Han forklarte aldri disse tingene. Han bare gikk fra dem. Skjønner?

¹³³ Og de sa: “Menneskesønnen? Hva? Vi spiser med Mannen. Vi fisker med Ham. Vi er på elvebreddene med Ham. Vi så krybben Han ble vugget i. Vi kjenner moren Hans. Vi kjenner broren Hans. Hvem kan ta imot noe som Dette?”

Og Bibelen sier: “De gikk ikke lenger sammen med Ham.”

¹³⁴ Så snudde Han Seg rundt mot Peter og resten av dem, sa: “Jeg valgte tolv, dere tolv.” Nå, fra de tusener er Han nede på tolv. Han sa: “Jeg valgte tolv. men én av dere er djevelen. Jeg visste det fra begynnelsen.” Han sa: “Nå, vil dere gå sammen med dem?”

Han trengte ikke å dulle og degge og: “Jeg vil gjøre deg til en diakon hvis du blir medlem av kirken min.” Skjønner? Var ingen skjulte motiver. Han forklarte det ikke engang. Heller ikke kunne disiplene forklare det.

Men husk Han bare fortalte dem: “Jeg kjente dere før verdens grunnleggelse. Jeg bestemte dere til å få glede hos Meg.” Skjønner? Der var det, “før verdens grunnleggelse,” forutbestemte.

¹³⁵ Apostlene stod der like så støtt. De kunne ikke forklare hvordan de skulle ete Hans kjød og drikke Hans Blod. De kunne ikke forstå hvordan i all verden Han kom ned, når Han hadde vært akkurat der sammen med dem hele tiden. Han kunne ikke forklare det. Folket kunne ikke forklare det. Ingen kunne forklare det.

Men Peter sa de bemerkelverdige ordene. Ikke rart Han ga ham nøklene. Han sa: “Herre, hvem skulle vi gå til? Vi er overbeviste. Vi vet at Du og Du alene er stadfestelsen på det lovede Ordet i dag. Vi vet at Du alene har Livets Ord. Vi kan ikke forklare de tingene, men vi tror Det likevel.”

¹³⁶ Lille Martha sa: “Broren min er død. Han ligger i graven. Han er råttan, han stinker. Herre, hvis Du hadde vært her, hadde ikke broren min dødd. Men selv nå, hva enn Du ber Gud om, det vil Gud gi til Deg.” Åh, du store!

¹³⁷ Han sa: “Jeg er oppstandelsen og Livet. Den som tror på Meg skal leve om Han enn dør. Hver den som lever og tror på Meg, skal aldri dø. Tror du dette?”

¹³⁸ Hun sa: “Ja, Herre. Jeg kan ikke forklare det, men jeg tror det. Jeg tror at Du er Kristus som skulle komme til verden. Jeg tror ved den velkjente Skriften at Du oppfyller kvalifikasjonene på Den.”

¹³⁹ Sa: “Hvor har dere begravet Ham?” Åh, du store! Noe må skje. Alt faller på plass til rett tid. Skjønner?

¹⁴⁰ Han gikk ned til graven. Bibelen sier: “Ingen skjønnhet så vi kunne ha vår lyst i Ham.” Sannsynligvis en liten, lutende Kar, stod med de små skuldrene senket, trøtt og sliten etter å ha gått.

Han sa: “Lasarus, kom frem!” Og en mann som hadde vært død i fire dager stod på sine føtter.

141 En kvinne fra Christian Science. Unnskyld meg hvis jeg sårer deg; jeg mener ikke det. En kvinne fra Christian Science fra denne menigheten møtte meg der ute en dag. Og hun sa: "Herr Branham," sa hun, "jeg liker forkynnelsen din, men det er én ting du gjør for mye i den!"

Jeg sa: "Hva er det?"

Sa: "Du skryter for mye av Jesus."

142 Jeg sa: "Jeg håper det er alt Han har imot meg." Skjønner? Skjønner? Skjønner?

143 Hun sa: "Du gjør Ham Guddommelig." Ser dere, de tror ikke Han var Guddommelig. De tror Han bare var en vanlig mann, god lærer, filosof. Sa: "Du gjør Ham Guddommelig. Og Han var ikke Guddommelig."

144 Jeg sa: "Åh, jo, det var Han."

Hun sa: "Hvis jeg beviser for deg ved din egen Bibel at Han ikke er Guddommelig, vil du tro det?"

145 Jeg sa: "Sier Bibelen min det, tror jeg—jeg Ordet. Det er Hvem Han er."

Og hun sa: "I Johannes det 11. kapitlet, da Jesus gikk ned til graven til Lasarus, sier Bibelen at Han gråt."

Jeg sa: "Hva har det med saken å gjøre?"

Hun sa: "Vel, det viste at Han ikke var Guddommelig."

146 Jeg sa: "Du innser ganske enkelt ikke Hvem Mannen var. Han var både Gud og menneske. Og gråt som en mann, da Han gråt på grunn av deres sorg. Men da Han stod og sa: 'Lasarus, kom frem,' og en mann som hadde vært død i fire dager stod på sine føtter igjen, var det mer enn en mann." Ja, sir. Ja, så absolutt!

147 Og jeg har ofte brukt uttrykket, da Han kom ned fra fjellet den kvelden, sulten, var Han en mann. Han var sulten neste morgen. Han var en mann. Men da Han tok to små brød og fem fisk og matet fem tusen og fylte opp syv kurver, var det mer enn en mann. Ja, sir. Han var en mann på korset da Han ropte: "Min Gud, har Du forlatt Meg?" Da Han ropte: "Gi Meg å drikke," og de ga Ham eddik og galle, var Han en mann som gråt. Men på Påskemorgen, da Han brøt ethvert segl av død, helvete og graven og stod opp, var Han mer enn en mann.

148 Han var en mann den natten da Han lå på bunnen av den lille båten da Han var der ute med disiplene og ti tusen havets djevler sverget på at de skulle drukne Ham. Hm-hmh. Der ute i et lite fartøy, som en flaskekork der ute som det; Han var så trøtt, det vekket Ham ikke engang. Han var en mann da Han sov. Men da Han satte Sin fot på gitauet på båten, og deretter kikket opp og sa: "Ti, vær stille," og vindene og bølgene adlød Ham, var det mer enn en mann. Det var Gud!

Ikke rart dikteren sa:

Levende, elsket Han meg; døende, frelste Han
 meg;
 Begravet, bar Han mine synder langt av sted;
 Oppstanden, rettferdiggjorde Han åpent for
 evig;
 En dag kommer Han, O herlige dag!

¹⁴⁹ Ja, sir! Gå utenfor leiren. Jeg bryr meg ikke om hva det koster.

Dette innviede korset vil jeg bære
 Inntil døden setter meg fri;
 Så dra Hjem, en krone å ha på seg,
 For det er en krone for meg.

¹⁵⁰ I avslutningen vil jeg si dette. Jeg leste en historie for en stund siden om en dommer. Han var en rettferdig mann, en god mann, var elsket. Og det var en gruppe mennesker i byen som trodde de kunne komme unna med hva som helst, derfor hadde de så mangt, så de åpnet et bordell, drev en spritforretning, sprit, alt mulig lignende. Det var ulovlig. Og de ble pågrepet av loven, statsmannen og ble ført for retten. Og da alle menneskene i byen, den lille byen samlet seg inn, visste de at denne mannen hadde gjort en masse ting rundt der, mannen som hadde drevet bordellet. Og de—de, jurien fant mannen skyldig fordi han ble tatt på fersken. Og derfor fant dommeren han skyldig og han ble deretter dømt for så mange år, uten kausjon, uten ankesak eller noe, satte han ham inn fordi det var det loven sa.

¹⁵¹ Folket utenfor rettssalen raste imot ham og sa: “Vet du hva? Hver eneste person i denne byen vil hate deg!” Sa: “De hater deg for å ha tatt den avgjørelsen om den mannen.” De var alle sammen gamblere selv. Og sa: “Vi—vi kommer alle til å hate deg. Vi vil aldri velge deg igjen. Det vil aldri bli noen av oss som stemmer på deg,” og buet mot ham mens han gikk nedover gaten.

¹⁵² Og han stoppet bare et øyeblikk, sa: “La meg få si noe.” Han sa: “Jeg har gjort nøyaktig det som var min plikt. Mannen var skyldig, uansett hvem han var. Og jeg måtte domme ham i henhold til loven som jeg sverget på at jeg ville håndheve.”

Han sa: “Du er hatet i denne byen!”

¹⁵³ Han sa: “Men jeg er høyt elsket hjemme av familien min.”

¹⁵⁴ Vi kan tenke det samme, om dere vil unnskyldte uttrykket. Jeg har stått for det jeg har blitt frelst for å gjøre, holde dette Guds Ord oppe. Jeg vet denominasjonene hater meg for tingene jeg sier, men jeg er høyt elsket i Hans Hus, iblant Hans folk.

La oss be.

¹⁵⁵ Herre Jesus, vi er kanskje hatet av verden, men elsket av Faderen. Hjelp oss, kjære Gud. Hjelp disse menneskene, slik

at hver enkelt av dem, Herre at Dine velsignelser må hvile over dem. La oss gå utenfor leiren nå. La oss gå utenfor vår egen tenkemåte. La oss gå ved Guds tenkemåte. Og Bibelen sier dette: “La det sinn som var i Kristus være i dere.” Så la oss tenke Hans tanker, ikke vår egen tenkemåte, for stort sett tar vi feil. Så for å være sikker, la Hans sinn forbli i oss. Og Hans sinn var å gjøre Faderens vilje og Faderens vilje er Hans lovede Ord.

¹⁵⁶ La oss gå utenfor leiren i kveld Herre, og finne Jesus. Vi vil aldri finne Ham ved å bli medlem av menigheten. Vi vil aldri finne Ham ved å håndhvilse på en eller annen forkynner eller—eller å skrive under på en læresetning eller noe som vi lover, å gå på Søndagsskole så mange dager i året og så videre. Vi vil kun finne Ham i Ordet fordi Han er Ordet.

¹⁵⁷ Og når vi ser denne tiden som var lovet at Han ville være på utsiden av leiren, satt på utsiden igjen; la oss nå gå utenfor leiren, klare til å bære Hans vanære; hatet av denne verden, men elsket av den Ene Som har invitert oss til Leiren. Gi det, Herre.

¹⁵⁸ Hvis det er noen her som ikke kjenner Ham og aldri har gått utenfor leiren av en menighets-tilknytning, men du hevder å være en kristen. Men når du sier: “Disse tingene tror jeg er for en annen tid,” viser det at det ikke kan være den Hellige Ånd.

Hvordan i all verden kan en mann som er fylt med den Hellige Ånd bli døpt ved å bruke navnet til “Fader, Sønn, Hellige Ånd”? Når Paulus, den store apostelen, sa: “Hvis en Engel kommer fra Himmelen . . .” Du har kanskje gjort det en gang uten å vite bedre. De menneskene gjorde det, uten å vite bedre, i Apostlenes Gjerninger 19. Men sa: “Om en engel forkynner noe annet, la den være forbannet.”

Hvordan kan du ta imot en læresetning eller en isme et eller annet når Bibelen sier: “Løftet er til dere,” denne samme tingen, “den ekte dåpen i den Hellige Ånd”?

¹⁵⁹ Hvordan kan den Hellige Ånd som skrev Ordet være i deg og fornekte Ordet? Hvordan kan Den fornekte, når nettopp den Hellige Ånd Selv sa: “Hvis noen legger ett ord til Dette eller tar noe fra Det, vil Jeg ta bort hans del fra Livets Bok”? Hvordan kan den Hellige Ånd da ta noe fra Ordet eller legge noe til Ordet?

¹⁶⁰ Min venn, både her og i den usynlige verden der lydbåndene vil gå, usynlig for oss nå, la det gå dypt i ditt hjerte fra denne formiddagens Budskap i undervisningen og se hvor vi er. Hvis du aldri noen gang har akseptert denne resepten som jeg talte om for en stund siden, vil du ikke ta imot den? Vi er her for å gjøre alt vi kan for deg for å hjelpe deg.

¹⁶¹ Jeg er bare et vitne. Jeg er bare en valgagitator. Slik vi har i Louisville nå, Demokrat-Konferansen i Kentucky, det . . . De bygger en plattform for at deres mann skal bli valgt. Jeg bygger også en plattform for min Herre. Vil du ikke ta imot Ham i kveld, som din egen?

162 Med våre hoder bøyd og våre hjerter også i dette øyeblikket, vil du bare løfte dine hender og si til Gud. Ikke til meg; jeg er bare en mann. Løft dine hender til Gud, si: “Gud, vær nådig mot meg. Jeg ønsker virkelig alle disse tingene som jeg har hørt om. Jeg ønsker å gå utenfor leiren. Jeg bryr meg ikke om hva noen sier.” Gud velsigne dere. Du store, hender, på hender! “Jeg ønsker å gå utenfor leiren. Uansett hva det koster meg, vil jeg ta mitt kors og bære det hver dag. Jeg vil gå utenfor leiren. Uansett hva folk sier om meg, vil jeg følge Ham utenfor leiren. Jeg er klar til å gå.”

163 Himmelske Far, Du så de hendene. Kanskje hundre mennesker eller mer i bygningen løftet opp sine hender. Herre, det er Noe nær dem nå, en annen Person, Personen Kristus, det usynlige for det naturlige øyet og har fått dem til å ta en avgjørelse. I sitt eget liv vet de når de ser inn i et speil, de ser at det er noe som mangler. Og de vil at deres liv skal bli formet i henhold til Guds løfte og de har løftet sine hender med dyp oppriktighet. Hjelp dem, Herre, til den store døren i kveld, til sauekveen. Må de komme inn elskverdig og ydmykt. Gi det. De er Dine, Herre. Ta hånd om dem.

164 Nå, de kunne ikke ha tatt den avgjørelsen, de kunne ikke ha løftet sin hånd uten noe overnaturlig noe. Det viser at det er et liv der et sted. For, i henhold til vitenskapen, ville tyngdekraften holde hendene våre nede. Men det var noe som traff deres sinn, som gjorde at de trosset loven om tyngdekraft og rakte opp sine hender mot Skaperen som førte dem. “Ja, jeg vil gå hele veien. Jeg vil gå utenfor leiren i kveld.”

165 Herre, bassenget er klart for det første steget etter omvendelse, altså å bli døpt og et løfte om å motta den Hellige ånd. I denne siste tid, et kall tilbake til den originale Troen, den originale resepten! Vi ser for mange mennesker borte fra Kristus, som dør under disse andre menneskelagde reseptene. De kan være aldri så gode i sin denominasjon, men Herre, jeg—jeg vil ha Din resept.

Du er vår Doktor. Det finnes en Doktor. Det finnes balsam i Gilead. Det er en Lege her i kveld for å helbrede hver eneste syndesyk sjel for å helbrede hvert eneste fysiske vesen. Mektige Doktor til alle tider, mektige Skaper av himmelen og jorden, kom nå, vil Du, iblant oss og tal til oss. I Jesu Kristi Navn.

166 Mens hver enkelt ber i sitt hjerte: “Herre Jesus, hjelp meg nå!” Og hvis du aldri er blitt døpt og du er overbevist . . . jeg har ikke talt over dåp. Men du er overbevist om at du burde bli døpt med kristen dåp, den eneste måten som en hvilken som helst kristen . . .

167 Hva om du hadde kommet opp Der, døpt på noen annen måte, og den samme Jesus Som sa: “Den som tar bort ett Ord

eller legger til ett ord, hans del vil bli tatt bort fra Livets Bok”? Jesus sa det. Og Han sa: “Hele Skriften er inspirert og må bli oppfylt.” Nå vet du bedre. Hva vil du gjøre med det?

¹⁶⁸ Hvis du bare har hatt en følelse eller noe! Jeg tror på følelser. Hvis du bare har danset i Ånden, talt i tunger! Jeg tror på det også. Men hvis det er alt og din ånd i deg sier deg at du ikke skal følge Ordet når du vet at Det er riktig, så er det noe galt med den ånden. Det er ikke den Hellige Ånd. Det kan ikke være det. Ser dere, Den ville anerkjent Sitt Eget Ord. Du vet det. Du kan gjøre deg klar til å komme nå mens vi ber.

¹⁶⁹ Jesus fra Nasaret, kom nær nå og tal til ethvert hjerte. Jeg overgir dem til Deg. Må de bli. . . Alle disse hendene, de er troféer av Budskapet, Herre, fra Deg og Ditt mektige august-Nærvær som er iblant oss nå. Et hvilket som helst menneske som er sensitiv for Ånden kan merke at Du er her, denne mektige følelsen av hellighet. Gi det, Herre, akkurat nå, i Jesu Kristi Navn.

Nå, med våre hoder bøyd.

¹⁷⁰ Hvis det er menn her som ønsker å bli døpt i Jesu Kristi Navn, ønsker å omvende seg, ønsker å søke Åndsåpen, så er det et rom åpent til venstre for meg, kvinner til høyre. Det vil være noen der inne til å instruere dere. Der venter dåpskapper, alt.

¹⁷¹ Nå, mens vi holder våre hoder bøyd og synger. “Jeg kan høre min. . .” Vi vil møte dere.

Å GÅ UTENFOR LEIREN NOR64-0719E
(Going Beyond The Camp)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag kveld, den 19. juli, 1964, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org